

Sygnatura akt I C 945/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 stycznia 2018 r. w K.

sprawy z powództwa W. G.

przeciwko TUZ Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej TUZ Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda W. G. kwotę 3.459,21 zł (słownie złotych: trzy tysiące czterysta pięćdziesiąt dziewięć 21/100) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi następująco:

- od kwoty 3.359,21 zł od dnia 19.03.2016r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 100,00 zł od dnia 26.09.2016r. do dnia zapłaty,

II dalej idące powództwo oddala,

III zasądza od strony pozwanej TUZ Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda W. G. kwotę 2.390,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, oddalając dalej idący wniosek powoda w tym zakresie,

IV nakazuje stronie pozwanej aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze kwotę 350,14 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 945/16

UZASADNIENIE

Powód W. G. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej TUZ Towarzystwa (...) w W. kwoty 3 459,21 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 3 359,21 zł od dnia 03.02.2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 100 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości podwójnej stawki minimalnej.

Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że w dniu 24.12.2015 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki A. nr rej. (...), będący jego własnością. Sprawca wypadku posiadał ważną polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej, która co do zasady przyjęła na siebie odpowiedzialność bowiem wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 6 595,90 zł. Powód wskazał, że zlecił

wykonanie kalkulacji kosztów naprawy, z której wynika, że koszt naprawy zamyka się kwotą 12 020,41 zł. Powód wskazał, że zgłosił Ubezpieczycielowi żądanie dopłaty kwoty odszkodowania oraz zwrotu kosztów na ekspertyzę, które wyniosły 100 zł. W następstwie odwołania strona pozwana dokonała dopłaty do łącznej kwoty 8 661,20 zł odmawiając uwzględnienia dalej idących roszczeń.

Strona pozwana TUZ Towarzystwo (...) w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Strona pozwana wskazała, że powód swoje roszczenie wywodzi z prywatnej ekspertyzy, która uwzględnia jedynie części nowe oraz stawki roboczogodzin w autoryzowanych warsztatach naprawy. Powód nie wziął pod uwagę faktu amortyzacji, ani uśrednionych stawek za robociznę. Strona pozwana podniosła, że powód nie dowiódł wysokości poniesionej szkody, a poniesiony koszt 100 zł na ekspertyzę nie ma związku ze szkodą. Strona pozwana wskazała również, że odsetki powinny zostać zasądzone od dnia wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 grudnia 2015 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki A. nr rejestracyjny (...) stanowiący własność W. G.. Sprawca kolizji ubezpieczony był u strony pozwanej w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Strona pozwana początkowo wypłaciła powodowi kwotę 6 595,90 zł odszkodowania za koszt naprawy uszkodzonego pojazdu.

/ okoliczności bezsporne/

Powód zlecił wykonanie opinii rzeczoznawcy do spraw kalkulacji napraw, który wycenił szkodę na 12 020,41 zł. Za wykonanie kalkulacji powód zapłacił kwotę 100,00 zł.

/dowód: kalkulacja naprawy nr 209/01/16 k. 6-8, faktura vat nr (...) k. 9/

W. G. zgłosił Ubezpieczycielowi wraz z odwołaniem kwotowe wyliczenie rozmiarów szkody w dniu 17.02.2016 r. Ubezpieczyciel wypłacił powodowi dalszą sumę odszkodowania. Z tytułu zaistniałej szkody powód otrzymał łącznie kwotę 8 661,20 zł.

/ okoliczności bezsporne/

Rzeczywisty koszt naprawy pojazdu powoda wynosi 12 116,80 zł.

/dowód: opinia biegłego z 15.09.2017 r. k. 48-67/

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny ustalony został na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach szkodowych oraz na podstawie opinii biegłego sądowego. Bezsporna w sprawie była kwestia ponoszenia odpowiedzialności gwarancyjnej przez Ubezpieczyciela za skutki kolizji z dnia 24.12.2015 r., a także przebieg postępowania likwidacyjnego. Spór w zasadzie odnosił się do określenia wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Niewątpliwie jest, że z winy sprawcy kolizji w mieniu powoda zaistniała szkoda, którą Ubezpieczyciel – na mocy wiążącej go ze sprawcą kolizji umowy ubezpieczenia – powinien zrekompensować. Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Pojęcie szkody nie zostało zdefiniowane ustawowo, przyjmuje się jednak, że szkodą jest każdy uszczerbek w prawnie chronionych dobrach, z którym to ustawa wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej. Szkoda majątkowa obejmuje rzeczywistą stratę (damnum emergens) oraz utracone korzyści (lucrum cessans). Według przepisu art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić według

wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Powód wystąpił z roszczeniem w zakresie kosztów naprawy pojazdu i zwrotu kosztów opinii rzeczoznawcy. Ustaleń w zakresie określenia rzeczywistych kosztów naprawy Sąd dokonał na podstawie opinii biegłego sądowego J. W. z zakresu wyceny kosztów napraw powypadkowych. Biegły wskazał, że w kalkulacji naprawy TUZ wpisano, że pojazd jest polakierowany lakierem perłowym i nie zastosowano należnego dodatku w wysokości 15% za lakierowanie tym lakierem, zaś w naprawie użyto części alternatywne porównywalnej jakości. Biegły wskazał, że naprawienie szkody nastąpi jedynie przy uwzględnieniu średnich stawek robocizny oraz użycie części zamiennych producenta Q, dlatego koszt naprawy auta wyniesie 12 116,80 zł. Jedynie przyjęcie takiej metody do ustalenia odszkodowania umożliwi przywrócenie auta powoda do stanu sprzed kolizji. Należy wskazać, że odpis opinii został stronie pozwanej doręczony i nie wносиła ona jakichkolwiek zastrzeżeń co do jej treści.

Odnosząc się natomiast do kalkulacji prywatnej, należy zauważyć, że od powoda trudno wymagać, aby posiadał fachową wiedzę o kosztach naprawy aut. Zestawiając ze sobą wyniki ustalonych przez biegłego kosztów naprawy (ponad 12 tys. zł) z pierwotną sumą odszkodowania wypłaconą przez stronę pozwaną (ok. 6,5 tys. zł) należy stwierdzić, że już na pierwszy rzut oka doszło do zaniżenia wartości szkody. Powód zasadnie podjął kroki zmierzające do zrekompensowania szkody w pełnym wymiarze. Ubezpieczyciel po złożeniu odwołania z dołączoną prywatną kalkulacją wykonał ponownie – we własnym zakresie- kalkulację i podwyższył sumę odszkodowania. Należy uznać, że zlecenie przez powoda prywatnej kalkulacji było w pełni usprawiedliwione i należy mu się zwrot kosztu jej wykonania w kwocie 100 zł, na co powód przedłożył stosowną fakturę. Orzeczenie w zakresie odsetek oparte jest o treść przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Strona pozwana otrzymała od powoda w dniu 17.02.2016 r. kwotowe wyliczenie rozmiarów szkody, zatem odsetki od kwoty 3 359,21 zł należało zasądzić od 19.03.2016 r. W. G. domagał się odsetek od kwoty 100,00 zł (za koszt prywatnej kalkulacji) od dnia wniesienia pozwu, który złożono w Sądzie 26.09.2016 r. W tych okolicznościach, mając na uwadze poczynione rozważania oraz wszystkie powołane przepisy ustaw, należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3 459,21 zł wraz z odsetkami liczonymi od kwoty 3 359,21 zł od dnia 19.03.2016 r. do dnia zapłaty, od kwoty 100,00 zł od dnia 26.09.2016 r. do dnia zapłaty, natomiast dalej idące powództwo (w zakresie odsetek od kwoty 3 359,21 zł) oddalić.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 100 zd. 2 k.p.c., gdyż powód uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania. Do kosztów powoda wchodziły: 173,00 zł – opłata sądowa, 1.200,00 zł – koszty zastępstwa procesowego, 17,00 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa, 1 000,00 zł – koszty opinii biegłego. Łącznie zasądzono na rzecz powoda od strony pozwanej kwotę 2 390,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Nie było żadnych podstaw by przyznać pełnomocnikowi powoda wynagrodzenie w podwójnej wysokości stawki minimalnej, gdyż nakład pracy pełnomocnika nie wykraczał poza zwykły w tego typu sprawach.

Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze tymczasowo wyłożył wydatki na wynagrodzenie biegłego w kwocie 350,14 zł. Na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano stronie pozwanej koszty te zwrócić, co znajduje wyraz w punkcie IV sentencji orzeczenia.